

Begrundelse

I forhold til, hvad formålet er med gældende skatteregler, forekommer den brug af afskrivningsreglerne, som tænkes anvendt i forbindelse med Hoffmann/Krügers køb af Farum kommunes rensningsanlæg og kloaknet, ikke at have været formålet. Da det samtidig tyder på, at indenrigsministerens forsøg på at dæmme op for kommuners og amtskommuners salg af aktiver ikke betyder, at al interesse i at bruge gældende skatteregler til at opnå forholdsvis høje priser ved salg af kommunale aktiver ikke er forsvundet, forekommer det rimeligt at foretage ændringer i de eksisterende skatteregler. Derved skulle det være muligt at undgå, at staten mister indtægter, når kommuner sælger kommunale aktiver til private firmaer.

Svar (5/8 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Som det fremgår af svaret til spørgsmål S 838, er det min opfattelse, at sale-and-lease back arrangementer vedrørende kommunale aktiver ikke vil indebære sådanne provenutab, som man kan få indtryk af fra dagspressen, men alene tidsmæssige forskydninger i skattebetalingen, som indebærer et rentetab for staten.

Dette rentetab er dog ikke af en sådan størrelsesorden, at det kan begrunde ændringer i grundlæggende skatteretlige principper. Styling af kommunernes dispositioner synes i denne sammenhæng mere målrettet at kunne ske ved fastlæggelse af vilkår for kommuners låntagning og indgåelse af lejemaal samt leasingkontrakter.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at det følger af det generelle afskrivningssystem, at skattepligtige erhvervsdrivende, der erhverver driftsmidler og bygninger, der indgår i den erhvervs-mæssige drift, kan foretage skattemæssige afskrivninger på disse aktiver. For bygninger gælder det dog, at det ikke er muligt at foretage afskrivninger på alle typer bygninger – således kan der f.eks. ikke foretages afskrivninger på kontorbygninger eller hospitaler.

Det er en betingelse for at foretage skattemæssige afskrivninger, som skitseret ovenfor, at der er tale om en reel overdragelse af ejendomsretten til det afskrivningsberettigede aktiv.

Er der tale om en konstruktion, hvor ejendomsretten forbliver hos kommunen, kan den private virksomhed ikke foretage afskrivninger på det pågældende aktiv.

Det kan ligeledes nævnes, at det beløb, der danner grundlag for erhververens afskrivningsgrundlag, er den mellem parterne aftalte overdragelsessum. Den aftalte pris vil som udgangspunkt blive accepteret af ligningsmyndighederne, såfremt aftalen er indgået mellem parter, der har modstående interesser i prisfastsættelsen.

I modsætning hertil vil der kunne foretages en korrektion af overdragelsessummen til værdien i fri handel, hvis der er tale om en aftale indgået mellem to parter, der ikke har modstående interesser i prisfastsættelsen. I hvilket omfang to aftaleparter kan siges ikke at have modstående interesser i prisfastsættelsen, vil bero på en konkret vurdering. Det kan dog nævnes, at det forhold, at prisfastsættelsen er uden skattemæssig betydning for overdrageren, vil kunne indgå som et moment i vurderingen.

Både spørgsmålet om der er sket overdragelse af ejendomsretten og en reel prisfastsættelse vil være genstand for en kontrol fra de lignende myndigheders side, hvori vil indgå bl.a. en vurdering af kontraksgrundlaget mellem den sælgende kommune og den private erhverver.

Sommerens omtale af salg af kommunale aktiver til private virksomheder synes præget af betydelig usikkerhed om de faktiske omstændigheder i de indgåede aftaler, der er af betydning for at tage stilling til de skattemæssige konsekvenser. Denne usikkerhed vil blive afklaret ved ligningen af de private virksomheder, der har erhvervet de pågældende aktiver. Denne ligning vil imidlertid normalt først foregå på et langt senere tidspunkt end tidspunktet for aftalens indgåelse. Jeg skal end en god ordens skyld henlede opmærksomheden på muligheden for, at de enkelte virksomheder kan anmode Ligningsrådet om at komme med en bindende forhåndsbesked i den enkelte sag, således at eventuel usikkerhed i denne mellemperiode kan undgås.

Sammenfattende er det min opfattelse, at sagens oplysninger ikke giver anledning til at overveje ændringer i skattelovgivningen.